

Άγιος Δημήτριος

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2017

Θ΄ ΛΟΥΚΑ

(Λουκ. ιβ΄ 16-21)

(Εφεσ. β΄ 14-22)

Ο κατά θεόν πλούτος

«Άφρον, ταύτη τη νυκτί την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου, α δε ητοιμάσας τίνη έσται; Ούτως ο θησαυρίζων εαυτώ, και μή εις Θεόν πλουτών».

Η σημερινή ευαγγελική παραβολή είχε σαν αφορμή τη φιλονικία δύο αδελφών πάνω σε κληρονομικά ζητήματα. Ο Κύριος γνώριζε ότι και οι δυο τους είχαν κυριευθεί από την πλεονεξία. Για να βοηθήσει, λοιπόν, όλους μας να αποφύγουμε την αδυναμία αυτή, μας πρόσφερε την παραβολή του άφρονος πλουσίου, με τα τόσα διδακτικά μηνύματα και νοήματα της.

Η υποδούλωση στην ύλη

Στη συγκεκριμένη παραβολή, βλέπουμε ότι ο Χριστός δεν κάνει λόγο για τον πλούτο, αλλά για την πλεονεξία του πλουσίου, η οποία τον οδήγησε στην αφροσύνη. Η πλεονεξία είναι πάθος φοβερό που εμπλέκει τον άνθρωπο στα πλοκάμια της αμαρτίας. Τον εγκλωβίζει στα όρια της ειδωλολατρίας και τον καθιστά εντελώς ανελεύθερο. Και όμως, η αγάπη του Θεού τον έταξε να είναι κυρίαρχος και διαχειριστής των υλικών αγαθών. Η απομάκρυνση όμως του ανθρώπου από αυτή την αγάπη τον έκανε να αποκόψει την ύπαρξη του από το Δημιουργό του και να εξαρτά απόλυτα τη ζωή του από τα υλικά αγαθά. Με αυτό τον τρόπο βλέπουμε πως η αμαρτία εκδηλώνεται ως ασθένεια της βουλήσεως που προκαλεί σοβαρές διαταραχές στις σχέσεις του ανθρώπου με το Θεό, με το συνάνθρωπό του, αλλά και με τα αγαθά της δημιουργίας. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ένα παράδειγμα που θα μπορούσαμε να παραθέσουμε. Στα χέρια του σωστού ανθρώπου το σίδερο γίνεται αλέτρι, ένα πολύ χρήσιμο μηχάνημα για την καλλιέργεια των χωραφιών. Στα χέρια όμως του αμαρτωλού ανθρώπου μπορεί να μετατραπεί σε φονικό όργανο που σκοτώνει. Το ίδιο γίνεται με τα χρήματα και τον πλούτο. Η χρήση τους κινείται μέσα στα όρια της αγάπης του Θεού, ενώ η κατάχρησή τους συνδέεται με την αμαρτία και τα πάθη.

Πλούτος και φτώχεια

Μια σημαντική διάσταση που θα πρέπει να προσέξουμε, είναι ότι η πλεονεξία μόνο στη σφαίρα των ψευδαισθήσεων δίνει την αίσθηση της επάρκειας και της πληρότητας. Αντίθετα, η παρουσία της αποκαλύπτει

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

φτώχεια, κενά και ελλείψεις. Ο πλούσιος της παραβολής είχε τόσα αγαθά, αλλά ήταν ανήσυχος και ταραγμένος: «Τί να κάνω; Έχω τόσα αγαθά και δεν έχω που να τα μαζέψω». Όλες αυτές οι μέριμνες, οι ανησυχίες, οι φροντίδες και οι αγωνίες φθείρουν τελικά τον άνθρωπο και ψυχικά και σωματικά. Αντίθετα, ισχυρό είναι το παράδειγμα που μπορεί να μας δίνουν φτωχοί άνθρωποι που η καρδιά τους όμως είναι γεμάτη υπομονή και αγάπη: «Δόξα τω Θεώ», λένε εκ βάθους καρδιάς. Και έτσι τους βλέπουμε με μεγάλες αντοχές να πλουτίζουν μέσα από την ολιγάρκειά τους.

Όταν μάθει ο άνθρωπος να ελέγχει τις απαιτήσεις του, τότε γίνεται αυτάρκης και αποφεύγει την πλεονεξία ενώ ο πλεονέκτης επιζητεί ολοένα και περισσότερα για τον εαυτό του, αφήνοντάς τον συνεχώς ανικανοποίητο. Για αυτό και ο Απόστολος Παύλος μας συμβουλεύει: «Νεκρώσατε τα μέλη υμών... και την πλεονεξίαν, ήτις εστίν ειδωλολατρία».

Η αφροσύνη

Ο πλεονέκτης αναζητεί την ευτυχία στα υλικά αγαθά. Στην πραγματικότητα όμως εμφανίζεται να κυριεύεται ολοένα και περισσότερο από ανησυχία, φόβο, αγωνία και άγχος. Είναι εδώ ακριβώς που βλέπουμε να επιχειρείται ένα αναποδογύρισμα στην όλη πορεία της φυσική δημιουργίας. Ανταλλάσσουμε το Θεό – Δημιουργό με τα δημιουργήματα. Αυτή η αλλοίωση είναι «παρά φύσιν». Για αυτό και η λατρεία της φύσεως που συνιστά στάση ειδωλολατρίας, οδηγεί στην αυτοκαταστροφή και κυρίως σε μια απειλητική οικολογική αναστάτωση, τις παρενέργειες της οποίας γευόμαστε με τον πιο οδυνηρό τρόπο στις μέρες μας.

Η υπέρβαση

Με τη σημερινή παραβολή, ο Κύριος μας εισάγει σε μια προοπτική που τη χαρακτηρίζει η υπέρβαση. Ο άνθρωπος δεν αντιμετωπίζει το θάνατο με τα χρήματα και τα υλικά αγαθά. Η αυτονόμησή τους παραπέμπει σε σπέρματα της φθοράς και του θανάτου. Για αυτό και ο άνθρωπος, όταν πεθαίνει, ούτε και αυτό το σώμα του δεν παίρνει μαζί του. Το εμπιστεύεται στη γη μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία και την ανάσταση των νεκρών.

Όλες αυτές τις αλήθειες υπενθυμίζει ο Κύριος στον πλούσιο της παραβολής, όταν του λέει: «Άφρων, ταύτη τη νυκτί την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου, α δε ητοίμασας τίνη έσται;» Ο Χριστός με την αγάπη Του θέλει να μας κρατήσει κοντά Του για να απολαμβάνουμε της κοινωνίας του Παραδείσου. Για αυτό και μας προειδοποιεί: «ίνα μή υπνώσωμεν εν αμαρτίαις εις θάνατον. Γρηγορείτε ουν, ότι ούκ οίδατε ποία ώρα ο Κύριος υμών έρχεται!».

Αγαπητοί αδελφοί, ο Κύριος μέσα από την αγάπη της Εκκλησίας του μας προσκαλεί για να εγκολπωθούμε τους αληθινούς θησαυρούς που συνιστούν τον «κατά Θεό πλούτο». Η αγάπη και η ελεημοσύνη, ως αντίδοτα της πλεονεξίας, δίδουν τη δυνατότητα και διευρύνουν απεριόριστα τους ορίζοντες για την κυκλοφορία της αγάπης του Θεού στους ανθρώπους. Σ' αυτήν ακριβώς την ευλογημένη προοπτική, ο άνθρωπος γεμίζει με το πλήρωμα της ζωής του Θεού. Γεύεται της μακαριότητας της αιώνιας και αληθινής ζωής.

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξαι εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας τίνοι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει, ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Φωτεινές Τροχιές

25 Νοεμβρίου 2017

ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ ή Μεγαλομάρτυς

Ἡ Αγία Αικατερίνη αποτελεί κόσμημα στο χορό των μαρτύρων του 4ου αιώνα μ.Χ. Καταγόταν από την Αλεξάνδρεια και ήταν θυγατέρα ευγενών στην καταγωγή γονέων (του Βασιλίσκου Κώνστα). Ἦταν ωραία στο σώμα, αλλά και στη χριστιανική ευσέβεια. Εἶχε ἔξοχη ευφυΐα και σε ηλικία 18 χρόνων εἶχε σπουδάσει ἄριστα ὅλες τις ελληνικές επιστήμες, καθώς επίσης και τα δόγματα της χριστιανικής αλήθειας. Ὄταν, λοιπόν, ἐπὶ αυτοκρατόρων Μαξιμιανού και Μαξεντίου οἱ χριστιανοὶ δῖσκονταν σκληρά, ἡ νεαρή Αικατερίνη δε δίστασε να παρουσιασθεῖ και να ομολογήσει Θεὸ το Σωτῆρα Χριστό. Ὁ ἑπαρχος πληροφορήθηκε ὅτι ἡ Αικατερίνη ἦταν πολυμαθέστατη και φιλόσοφος, και προσπάθησε να την αποσπάσει ἀπὸ τη χριστιανική θρησκεία, φέρνοντας σε δημόσια συζήτηση μαζί της τους πιο σπουδαίους φιλοσόφους της Αλεξάνδρειας. Αλλά ἡ μόρφωση της Αικατερίνης, με τη χάρη του Ἁγίου Πνεύματος, ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε τους "αντιλέγοντας ἔλεγχεν"¹. "Ὡστε, δηλαδή, να αποστομῶνει ἐκείνους πού αντιλέγουν στην ορθή διδασκαλία. Και μάλιστα, πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς ἔκανε χριστιανούς. Μπροστά σ' αὐτὸν τον κίνδυνο, ὁ ἑπαρχος ἀφού σκληρά τη βασάνισε, τελικά την ἀποκεφάλισε. Ἀργότερα, στο ὄρος Σινά ὁ Ιουστινιανός ἔκτισε στη χάρη της μοναστήρι, πού σώζεται μέχρι σήμερα. 1. Πρὸς Τίτον, ἀ' 9.

Ἀπολυτίκιο.

Την πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἴκατερίναν την θεῖαν και πολιούχον Σινά, την βοήθειαν ἡμῶν και ἀντίληψιν ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τους κομψοὺς των ἄσέβων, του Πνεύματος τη δυνάμει· και νυν ως Μάρτυς στεφθεῖσα, αἰτεῖται πάσι το μέγα ἔλεος.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ ὁ Μεγαλομάρτυς

Γενναῖος στρατιωτικός, ὄχι μόνο του στρατοῦ του αυτοκράτορα Δεκίου, πού υπηρετοῦσε, αλλά και του Χριστοῦ. Ὁ Μερκούριος καταγόταν ἀπὸ τη Σκυθία. Διακρινόμενος σε κάποια μάχη, κατὰ την οποία σκότωσε τον στρατηγὸ των αντιπάλων, τιμήθηκε με ἀνώτερο ἀξίωμα. Αλλ' ὅταν κλήθηκε να συμμετέχει σε εἰδωλολατρικές θυσίες, ἀρνήθηκε. Και δεν δίστασε, ὅταν ρωτήθηκε, να ομολογήσει ὅτι ἦταν χριστιανός. Ὁ βασιλιάς προσπάθησε στην ἀρχή, με γλυκά λόγια να τον μεταπείσει. Βλέποντας ὁμως, ὅτι ἀποτύγχανε, διέταξε τον βασανισμό του. Και ἀφού τον γέμισαν με πληγές, και ἐπέφεραν μεγάλα εγκαύματα στις σάρκες του, τον ἀποκεφάλισαν τον γενναῖο ἀθλητὴ και στεφανηφόρο ἀγωνιστὴ του Χριστοῦ (στην Καισαρεία της Καππαδοκίας), περὶ πού το 253 με 259 μ.Χ.

